

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 mai 2018, în cauza penală în privința lui

Zaharia Alexandru xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.02.2018 - 20.02.2018;

Instanță de apel: 13.04.2018 - 17.05.2018;

Instanță de recurs: 16.07.2018 - 26.09.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul sediul Cantemir din 20 februarie 2018, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Zaharia Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.145 alin.(2) lit. e¹) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis;

- art.290 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 3 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 10 ani 3 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Zaharia Alexandru în seara de 23 spre 24 noiembrie 2017, aflându-se la domiciliul unchiului său Ganganu Veaceslav, în xxxxx, care în corespundere cu prevederile art.133¹ Cod penal, se consideră membru de familie, având intenția omorului ultimului, a efectuat

împuşcături cu o armă de vânătoare de model „Gao.Ussa”, fără serie și număr, cu țeava lisă de calibrul 12, în direcția capului lui Ganganu Veaceslav, care se afla culcat pe pat, prin ce i-a cauzat lui Ganganu Veaceslav leziuni corporale grave, incompatibile cu viața, de la care ultimul a decedat pe loc.

Tot el, Zaharia Alexandru, în perioada de timp de până la data de 24 noiembrie 2017, păstra ilegal la domiciliul său muniții fără autorizația corespunzătoare, când la 24 noiembrie 2017, în timpul efectuării percheziției la domiciliul său din xxxxx pe marginea cauzei penale nr.2017430522 a fost ridicat un cartuș de luptă (cu glonț cu miez din metal dur) de calibrul 7,62x39 mm, cu lovitură centrală, confecționat în condiții industriale la uzina cu codul „22” din România în anul 1975, și care, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.34/12/3-R-492 din 21 decembrie 2017 se referă la categoria muniții și este util pentru efectuarea tragerii.

3. Procurorul-șef interimar al Procuraturii raionului Cantemir, Adrian Procoavă a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei și în partea respingerii solicitării de încasare a cheltuielilor de judecată, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Zaharia Alexandru, să-i fie aplicată pedeapsa în baza art.145 alin.(2) lit. e¹) Cod penal, 13 ani 4 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, art.290 alin.(1) Cod penal, 3 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 13 ani 7 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

A încasa de la inculpatul Zaharia Alexandru cheltuielile judiciare în sumă de 17 003,18 lei.

În motivarea cerințelor sale procurorul a indicat că, pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă în raport cu faptele săvârșite, de către prima instanță nefiind respectate prevederile art.art.61, 75 Cod penal și nu a fost luat în considerație faptul că inculpatul a comis o nouă infracțiune care prezintă un grad sporit de pericol, inclusiv faptul că, aceste violențe au fost manifestate față de ruda sa apropiată, astfel fiind ignorat principiul scopului legii penale.

3.1. Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru a depus apel suplimentar, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Zaharia Alexandru să-i fie stabilită pedeapsa pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.145 alin.(2) lit. e¹), 290 alin.(1) Cod penal, cum a solicitat procurorul șef-interimar al Procuraturii raionului Cantemir, Adrian Procoavă în apelul său și să fie dispusă încasarea de la inculpat a sumei de 17 003,18 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

În motivarea apelului a făcut referire la prevederile art.143 Cod de procedură penală, menționând că, plata expertizelor judiciare efectuate se face nu numai din contul bugetului de stat. La finisarea procesului penal se solicită restituirea acestor cheltuieli statului, cheltuieli care au fost suportate din cauza comiterii de către inculpați a infracțiunilor. Orice prejudiciu cauzat fie persoanei fizice/juridice sau Statului trebuie să fie reparat.

Totodată, recurentul a mai făcut trimitere și la prevederile art.art.227 alin.(1), (2), pct. 5), 229 alin.(1) Cod de procedură penală.

La soluționarea chestiunii privind suportarea cheltuielilor judiciare, reieșind din prevederile art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, rezultă că, pe prim plan este pus condamnatul responsabil de aceste cheltuieli. Doar în cazul în care se constată că condamnatul nu este în stare să suporte cheltuielile din diferite motive, invaliditate, incapacitatea juridică etc., cheltuielile sunt trecute în contul statului.

Mai mult, în sentința primei instanțe lipsește soluția privind cheltuielile judiciare, potrivit art.art.385 alin.(1) pct.14), 397 pct.5) Cod de procedură penală, în coroborare cu art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, ori cheltuielile judiciare sunt suportate de către inculpat sau sunt trecute în contul statului. Simpla soluție de respingere a cerinței procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare nu este o soluție procesuală deplină și legală.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 mai 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procurorul-șef interimar al Procuraturii raionului Cantemir, Adrian Procoavă și apelul suplimentar declarat de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță întemeiat a dispus condamnarea lui Zaharia Alexandru proporțional gradului de pericol social al faptei comise și personalitatea inculpatului.

Astfel, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul invocat de procuror referitor la faptul că instanța de judecată stabilind pedeapsa penală nu a luat în considerație prevederile art.61 Cod penal, or, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, a avut în vedere pe de o parte, că inculpatul a fost anterior judecat însă antecedentul este stins, la domiciliu este caracterizat din punct de vedere negativ, pericolul social al faptelor incriminate, motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuază și agravează răspunderea (atenuantă - căința sinceră, agravante nu au fost constatate), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și întemeiat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani 3 luni, în limitele stabilite de art.art.145 alin.(2) lit. e¹), 290 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea art.84 Cod penal, care se încadrează în limitele prevăzute de lege, este legală și echitabilă și corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale

La fel, instanța de apel, cu trimitere la prevederile art.art.143 alin.(1), 227 alin.(3) Cod de procedură penală, a reținut că, prima instanță corect a respins cerința procurorului privind încasarea cu titlu de cheltuieli judiciare a sumei de 17 003,18 lei de la inculpat pentru efectuarea expertizei judiciare dactiloscopice nr.34/12/3-R-444 din 01 decembrie 2017, expertizei judiciare chimice nr.34/12/3-R-455 din 06 decembrie 2017, expertizei judiciare nr.429 din 14 decembrie 2017 și expertizei judiciare nr.134 din 12 decembrie 2017, expertizei judiciare nr.34/12/3-R-492 din 21 decembrie 2017 (f.d.114-119, 123-125, 159-161, 162-165, 167-183 vol. I), or, efectuarea rapoartelor de expertiză a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpatului, fiind acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și tragerea persoanei la răspundere penală, acțiune care este pusă în sarcina acuzării.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei și cheltuielilor judiciare, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale recurentul a invocat că, hotărârile judecătorești cu privire la pedeapsa penală stabilită inculpatului sunt nemotivate, iar pedeapsa este prea blândă din considerentul că nu au fost respectate dispozițiile art.61 Cod penal.

Instanța de apel a menționat doar că, „...*La individualizarea pedepsei, instanța de fond corect și în deplină măsură a ținut cont de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează și agravează răspunderea (atenuantă - căința sinceră, agravante nu au fost constatate), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului...*”, însă, analizând materialele cauzei penale a fost stabilit că, recunoașterea vinei și căința sinceră au fost manifestate de către inculpat doar în instanța de judecată, însă pe parcursul urmăririi penale acesta a încercat să ducă în eroare organele de drept, fapt ce a determinat suportarea de cheltuieli suplimentare la efectuarea urmăririi penale.

Mai mult, inculpatul a mai fost condamnat la data de 23 mai 2014 de către Judecătoria Cantemir, în baza art.251 Cod penal, iar la 18 februarie 2010 a fost încetată urmărirea penală pe faptul aplicării violenței față de tatăl său Zaharia Ivan, a comis o infracțiune excepțional de gravă, fiind sub influența drogurilor.

Totodată consideră procurorul că, de către instanța de judecată nu s-a luat în considerație faptul că inculpatul a comis o nouă infracțiune care prezintă un grad sporit de pericol, or, violența a fost manifestată față de ruda sa apropiată, astfel fiind ignorat principiul scopului legii penale prevăzut la art.art.2, 61 alin.(2) Cod penal.

La fel, recurentul a invocat și dezacordul cu soluția instanțelor de respingere a solicitării de încasare a cheltuielilor de judecată de la inculpat, deoarece această soluție contravine prevederilor art.art.143, 229 alin.(1) Cod de procedură penală.

Mai mult, practica judiciară prevede recuperarea cheltuielilor legate de efectuarea expertizelor judiciare.

Susține recurentul că, atât în sentința primei instanțe, cât și în dispozitivul deciziei instanței de apel lipsesc soluții privind cheltuielile judiciare, așa cum se cere potrivit prevederilor art.art.385 alin.(1) pct.14), 397 pct.5) Cod de procedură penală, în coroborare cu art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, or, cheltuielile judiciare sunt suportate de către inculpat sau sunt trecute în contul statului. Simpla soluție de respingere a cerinței procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare nu este o soluție procesuală deplină și legală.

6. Asupra recursului declarat, a prezentat referință avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului, care s-a expus pentru respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece soluțiile adoptate de instanțele de fond sunt întemeiate și legale.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temei de casare a deciziei

instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, exprimându-și dezacordul cu pedeapsa stabilită de instanțele de fond și soluția de respingere a solicitării privind încasarea cheltuielilor de judecată.

Reieșind din faptul că cauza a fost examinată în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală și hotărârile instanțelor de fond nu sunt atacate în partea ce ține de constatarea vinovăției și încadrării juridice a faptelor, instanța de recurs nu se expune în această parte.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare.

În primul rând, cu privire la pedeapsa aplicată inculpatului, Colegiul penal relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Complementar, potrivit principiului umanismului, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului, or, nu este cert faptul că o durată cât mai îndelungată de deținere a persoanei în detenție, neapărat v-a influența la corijarea acesteia și că ar fi exclusă posibilitatea survenirii unui efect contrar scopului pedepsei penale, prevăzut la art.61 Cod penal.

În această ordine de idei, la stabilirea pedepsei lui Zaharia Alexandru, instanțele de fond au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare și criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.art.7, 61, 75 Cod penal, și anume de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor excepțional de grave, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, iar drept circumstanță atenuantă a fost reținută căința sinceră, anterior a fost judecat, însă antecedentul penal este stins, la domiciliu este caracterizat din punct de vedere negativ, precum și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și corect au ajuns la concluzia de a stabili inculpatului, potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pedeapsa definitivă 10 ani 3 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, care este echitabilă și poate să își atingă scopul

de restabilire a echității sociale, corijare și reeducare a inculpatului.

În concluzie, Colegiul conchide că, instanțele de fond au respectat principiile generale de stabilire a pedepsei, concluziile cărora corespund circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii și individualizată conform prevederilor legale.

În al doilea rând, cu privire la argumentul recurentului ce ține de respingerea solicitării privind încasarea cheltuielilor de judecată, Colegiul penal conchide, că instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ajungând corect la concluzia de a respinge solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 17 003,18 lei, suportate pentru efectuarea expertizei balistice, expertizei dactiloscopice, expertizei chimice și expertizei psihiatrico-legală de ambulatoriu.

Astfel, art.227 alin.(2) Cod de procedură penală stipulează, că cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, alin.(3) al aceleiași norme prevede, că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art.228 Cod de procedură penală, în modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile:

1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță;

2) cheltuielile de cazare;

3) salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal;

4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței.

(2) Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sunt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței.

(3) Expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective.

(4) Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

(5) Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal conchide, că suma de 17 003, 18 lei a fost necesară pentru efectuarea expertizei judiciare dactiloscopice nr.34/12/3-R-444 din 01 decembrie 2017 (f.d.114-119 vol. I), dispusă prin ordonanța organului de urmărire penală din 25.11.2017 (f.d.88 vol. I), expertizei judiciare chimice nr.34/12/3-R-455 din 06 decembrie 2017 (f.d.123-125 vol. I), dispusă prin ordonanța organului de urmărire penală din 25.11.2017 (f.d.91 vol. I), expertizei judiciare nr.429 din 14 decembrie 2017 (f.d.159-161 vol. I), dispusă prin ordonanța organului de urmărire penală din 04.12.2017 (f.d.100 vol. I), expertizei judiciare nr.134,,C” din 12 decembrie 2017 (f.d.162-165 vol. I), dispusă prin ordonanța organului de urmărire penală din 24.11.2017 (f.d.53 vol. I) și expertizei judiciare nr.34/12/3-R-492 din 21 decembrie 2017 (f.d.167- 183 vol. I), dispusă prin ordonanța organului de urmărire penală din 25.11.2017 (f.d.94 vol. I), or, aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

Așadar, Colegiul penal atestă, că instanța de apel întemeiat a reținut, că aceste cheltuielile sunt suportate de către organul de urmărire penală, care și are atribuția de a administra probele în vederea probării/combaterii acuzației aduse, însă aceste cheltuieli nu sunt de natura de a pune pe seama statului costuri suplimentare, sau exagerate, iar cheltuielile pentru efectuarea expertizei întru stabilirea leziunilor și decesului părții vătămate, expertizei balistice, expertizei dactiloscopice, expertizei chimice și expertizei psihiatrico-legală de ambulatoriu pentru a stabili starea psihică a învinuitului, sunt evidente și necesare pentru a demonstra existența/lipsa bănuielii rezonabile privind comiterea infracțiunii.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției contestate, precum și motivele adoptării ei, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind just argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocat de către procuror nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală,

Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 mai 2018, în cauza penală în privința lui *Zaharia Alexandru xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 octombrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac